

09. කසසකො

නවමො පාදෝ

ඒකසම් ගාමේ එකා කසසකො වසති. සෞ සිරදාසො නාම. තසස එකා පුතෙනා හවති. සෞ සුනනේදා නාම. එකදා සිරදාසො පුතෙනන සඳහී. තසස බෙතන ගෙව්ති. බෙතන කමම. කනා සෞ පව්තා ගෙහෙ. ආගව්ති. අට බො සුනනේදා නාම පුතෙනා තසස මාතුයා සහ ආපණ. ගෙව්ති.

තදා තසස මිතනා මගෙ කිලනති. සිරදාසසස පුතනසස ව එතදහොසි, “අහං ව මම මිතනන සඳහී. කිලිතු. ගෙව්තාම්ති” අට මාතරං වන්දිතා සෞ මිතනහි සහ කිලිතු. ගෙව්ති.



වචන මාලාව

- | | |
|-------------------|--------------------|
| 1. එකසම් - එක්තරා | 4. නාම - නම් |
| 2. ගාම - ගම | 5. එකදා - එකදාවසක් |
| 3. කසසක - ගොවියා | 6. සඳහී - සමග |

- | | |
|--------------------------|-----------------------------|
| 7. බෙතකං - කුණුර | 12. කිලති - ක්‍රිඩා කරයි |
| 8. කනවා - කොට | 13. එතදහෝසි - මෙසේ සිත් විය |
| 9. පව්‍රා - පසුව | 14. මාතරං - මවට |
| 10. ආගව්‍යති - පැමිණෙයි. | 15. වන්දිතවා - වැදු |
| 11. ආපණ - කඩය | 11. දහරෝ - ලදරුවා |

තතියා විහක්තිය

කසසකා පුතෙනන සඳයීං බෙතකං ගව්ති

(ගොචියා පුතා සමග කුණුරට යයි.)

- තතියා විහක්තියෙන් "විසින්", "සමග" යන අර්ථ යෙදේ.
- "සමග" යන අදහස වවනයකට දීමට අපි 'සඳයීං, සහ' යන නිපාත පද ද භාවිත කරමු.
- එය යෙදිය යුත්තේ තතියා විහක්ත්‍යන්ත පදයක් සමග ය.
- එනිසා "පුතක" ගබාය "පුතෙනන" යනුවෙන් තතියාවෙන් කඩා ඇති බව ඉහත වාක්‍යයෙන් පෙනේ.

තතියා විහක්ති පද යොදා සැකසු පහත වගන්ති බලන්න.

- සො මිනෙන සඳියෝ ගව්ති - ඔහු මිතුරා සමග යයි.
- අහං මාතුයා සඳියෝ ගව්තාමි - මම මව සමග යමි.
- මාතා දාරකෙන සහ සලුපති - මව දරුවා සමග කතා කරයි.
- ආවරියා සිසේයහි සහ ලිබති - ගුරුවරයා ඕෂ්‍යයන් සමග ලියයි.
- සො සිරිදාසෙන සඳියෝ ණූක්‍යුති - හෙතෙම සිරිදාස සමග අනුහව කරයි.

තතියා විහක්තියේ නාමපද වරනැගෙන අයුරු බලන්න.

තතියා විහක්තිය		
නාමය	ඒකචචන	බහුචචන
බුද්ධ	බුදෙන	බුදෙහි, බුදෙහි
අගි	අගිනා	අගීහි, අගීහි
දණ්ඩී	දණ්ඩිනා	දණ්ඩිහි, දණ්ඩිහි
හිකුවු	හිකුවිනා	හිකුවුහි, හිකුවුහි
කකුකුදු	කකුකුදුය	කකුකුදුහි, කකුකුදුහි
නදී	නදියා, නත්තා	නදීහි, නදීහි
විතා	විතෙනන	විතෙනහි, විතෙනහි
සබා	සබෑන	සබෑහි, සබෑහි
ඉම	ඇනෙන, ඉමිනා	උහි, උහි, ඉමෙහි, ඉමෙහි

1. සිංහලට තගන්න.

1. අහං සිසේන සඳධීං වන්දාම්.
2. මිතෙකා ආහනෙදුන සහ ගව්ති.
3. කුං දාසේන සහ ගව්ති.
4. දැනරා මාතුයා සඳධීං සයති.
5. තේ කස්සකෙන සඳධීං බෙතත් ගව්ති.

2. පාලියට තගන්න.

1. නුඩි සිරිදාස සමග යහි.
 2. මම සෝරත සමග ගෙදර යම්.
 3. ගොවියා මිතුරන් සමග කුමුරට යයි.
 4. කවරෙක් දිජ්‍යායා සමග ලියයි ද?
 5. ඇමතිවරු රජු සමග කතා කරති.
3. “සහ, සඳධීං” යන පද දෙක තතියා විහක්ති පද සමග යොදා වාක්‍ය පහක් නිරමාණය කරන්න.

4. පාඨමේ එන කතාව සිංහලට තගන්න.

5. පිරින්පොතබලා “සහ” සහ “සඳධීං” යන නිපාත පද යෙදුණු පාලිවගන්ති සොයා ලියන්න.

මෙම ගැඩිය වාචෝද්ග්‍රහණය කරන්න.

ර්කාරාන්ත පුලුලිභා “දණධී” ගැඩිය (දූමු ගත් තැනැත්තා)		
විභක්තිය	ඒකචන	බහුචන
පයමා	දණධී	දණධී, දණධීනා
ආලපන	(හෙ) දණධී	(හෙ) දණධී, දණධීනා
දුතියා	දණධීනා, දණධීං	දණධී, දණධීනා
තතියා	දණධීනා	දණධීහි, දණධීහි
කරණ	දණධීනා	දණධීහි, දණධීහි
වතුත්සී	දණධීනා, දණධීසස්	දණධීනා
පක්‍රවම්	දණධීනා, දණධීමා, දණධීසමා	දණධීහි, දණධීහි
ඡටධී	දණධීනා, දණධීසස්	දණධීනා
සත්‍යම්	දණධීහි, දණධීමහි, දණධීසමිං	දණධීසු, දණධීසු